

Witkowskie

Wiadomości Samorządowe

ISSN 1730-606X

Bezpłatny Biuletyn Informacyjny Gminy i Miasta Witkowo | Nr 2/2023

Gala zwieńczeniem minionego roku sportowego

Serca Witkowsian zabity mocnej, Witkowski WOŚP przez duże „W”

Zmiana na stanowisku Skarbnika Gminy i Miasta Witkowo

„Budowa chodników w miejscowościach: Ruchocinek i Skorzęcin”

Zmiana na stanowisku Skarbnika Gminy i Miasta Witkowo

26 stycznia br. odbyła się kolejna, XLIX sesja Rady Miejskiej w Witkowie. Głównym tematem sesji było podjęcie uchwały kończącej pracę zasłużonej Skarbnik Haliny Rzepeckiej, która przeszła na emeryturę po 16 latach pełnienia tak ważnej i odpowiedzialnej funkcji.

Następnie Rada Miejska powołała na to stanowisko nowego Skarbnika Ilonę Wasiewicz-Majchrzak.

Transmisja XLIX Sesji Rady Miejskiej
www.youtube.com/c/ugimwitkowo
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

Z prac Rady Miejskiej w Witkowie

30 stycznia br. odbyła się I nadzwyczajna sesja Rady Miejskiej w Witkowie. Tematem sesji było dokonanie zmian w budżecie Gminy i Miasta Witkowo na rok 2023 r., w związku z wpływem środków przeznaczonych na wypłatę dodatku węglowego.

24 stycznia br. odbyła się XLVIII sesja nadzwyczajna Rady Miejskiej w Witkowie. Tematem sesji było dokonanie zmian w Wieloletniej Prognozie Finansowej oraz zmian w budżecie Gminy i Miasta Witkowo na rok 2023 r. Rada Miejska podjęła także następujące uchwały:

- XLVIII/369/2023 w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania nieodpłatnie pomocy w zakresie dożywiania w formie

zasłku celowego – świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności dla osób objętych wieloletnim rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019 – 2023;

- XLVIII/370/2023 w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków w zakresie dożywiania w formie posiłku albo świadczenia rządowego w postaci produktów żywnościowych dla osób objętych wieloletnim rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019 – 2023;

- XLVIII/371/2023 w sprawie uchylenia uchwały Rady Miejskiej w Witkowie dotyczącej udzielenia pomocy finansowej na realizację zadania „Przebudowa drogi powiatowej Nr 2162P w m. Witkowo ul. Wrześcińska”.

Transmisja XLVIII Sesji Rady Miejskiej
www.youtube.com/c/ugimwitkowo
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

Transmisja I Sesji Rady Miejskiej
www.youtube.com/c/ugimwitkowo
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

„Budowa chodników w miejscowościach: Ruchocinek i Skorzęcin”

30 maja 2022 roku poznaliśmy wyniki drugiej pilotażowej edycji Rządowego Funduszu Polski Ład: Programu Inwestycji Strategicznych. Dofinansowanie przyznano dla 2.845 jednostek samorządu terytorialnego (JST) i związków JST. Gmina i Miasto Witkowo otrzymała finansowe wsparcie dla 2 projektów w wysokości 10 700 000,00 zł.

Pierwszym projektem realizowanym przez witkowski samorząd jest „Budowa chodników w miejscowościach: Ruchocinek i Skorzęcin”. W miejscowości Ruchocinek zadanie polegać będzie na wybudowaniu nowego chodnika wzdłuż drogi powiatowej i gminnej prowadzącej do miejscowości Witkowo oraz wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej do miejscowości Mielżyn. Chodnik wykonany zostanie z kostki betonowej, który oddzielony będzie od jezdni obrzeżem betonowym oraz opaską zieleni, natomiast w miejscach styku z istniejącą drogą krawężnikiem betonowym. Dodatkowo przebudowane zostaną wjazdy do posesji oraz uzupełnione zostanie oznakowanie pionowe i poziome. W celu poprawy bezpieczeństwa dla pieszych urządzone zostaną dodatkowe przejścia. W miejscowości Skorzęcin planuje się budowę nowego chodnika, który pozwoli skomunikować centrum miejscowości z funkcjonującym Ośrodkiem Wypoczynkowym, zlokalizowanym na terenie sołectwa. Ta projektowana infrastruktura łączyć się będzie bezpośrednio z istniejącą ścieżką rowerową, biegnącą do miejscowości Witkowo. W miejscu połączenia projektowanego chodnika z istniejącą drogą dla rowerów zaprojektowano przejście dla pieszych, które dodatkowo oświetlone zostanie lampami hybrydowo-solarnymi i znakami aktywnymi. Chodnik posiadać będzie nawierzchnię asfaltową i szerokość 2,0 m, co umożliwi dopuszczenie ruchu rowerowego. Chodnik odseparowany zostanie od jezdni krawężnikiem betonowym. Dodatkowo w samej miejscowości planuje się wybudowanie nowego odcinka chodnika z kostki betonowej, który połączy istniejącą drogę dla rowerów z centrum wsi oraz przełożenie fragmentu chodnika, zlokalizowanego w Skorzęcinie.

Po zakończeniu procedur związanych z wyborem wykonawcy zadania, 25 stycznia 2023 roku Gmina i Miasto Witkowo otrzymała Promesę Dofinansowania Inwestycji z Rządowego Funduszu Polski Ład: Programu Inwestycji Strategicznych z Banku Gospodarstwa Krajowego.

6 lutego br. została zawarta Umowa z Wykonawcą prac objętych zadaniem – FIRMĄ DROGOWĄ BEGIER SŁAWOMIR SPÓŁKA KOMANDYTOWO-AKCYJNA z Nekli.

Całkowita wartość zadania opiewa na kwotę 6.765.000,00 zł, a kwota dofinansowania z Rządowego Funduszu Polski Ład: Programu Inwestycji Strategicznych to 5.700.000,00 zł. Wkład własny Gminy wynosi 1.065.000,00 zł.

Po podpisaniu umowy oraz przekazaniu placu budowy w pierwszej kolejności rozpoczęły się roboty budowlane w miejscowości Skorzęcin, które potrwać do 20 czerwca 2023 roku, a termin zakończenia wszystkich prac budowlanych objętych zadaniem planowany jest na styczeń 2024 roku.

Gala zwieńczeniem minionego roku sportowego

W myśl słów „To nie koniec, kiedy przegrasz. Koniec jest wtedy, kiedy rezygnujesz”, 23 lutego odbyło się uroczyste Podsumowanie Gminnego Roku Sportowego 2022. Było to pierwsze popandemiczne 12 miesięcy, kiedy doświadczyliśmy ponownego rozkwitu sportowej rywalizacji. Podczas podniosłej Gali niemalże w rocznicę wybuchu wojny w Ukrainie nie zapomniano o ofiarach i bohaterach ukraińskiego narodu. Minutą ciszy uczczono również tragicznie zmarłych w skutek trzęsienia ziemi, które nawiedziło w ostatnim czasie Turcję oraz Syrię.

Głównymi bohaterami inicjatywy byli przedstawiciele lokalnego środowiska sportowego – zawodnicy, uczniowie, trenerzy, nauczyciele wychowania fizycznego oraz władarze poszczególnych klubów i sekcji. Swoją obecnością wydarzenie uświetnili również Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo Marian Gadziński, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Przewodniczący Wielkopolskiego Zrzeszenia LZS Tadeusz Tomaszewski, Radni Powiatowi – Danuta Winiarska, Telesfor Gościński i Andrzej Kwapich, Zastępca Burmistrza Gminy i Miasta Witkowo Marek Wiatrowski, Przewodniczący Rady Miejskiej w Witkowie Piotr Józwiak z Wiceprzewodniczącymi Renatą Robaszekiewicz, Marianem Walczakiem oraz Radnymi, Stanisław Dolaciński – Przewodniczący Komisji Sportu Rady Miasta Gniezno, a jednocześnie Prezes Stowarzyszenia Młodych Wielkopolan, Dyrektor Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Witkowie Tomasz Radacz oraz Dyrektorzy witkowskich placówek oświatowych. Po raz pierwszy w gminnym podsumowaniu sportu uczestniczyli również Lidia i Jacek Drózd z Instytutu Dziedzictwa Historii Sportu – autorzy i wydawcy książki „Czterdzieści lat minęło. Historia medali z 1980 roku” opowiadającej o wydarzeniach z 1980 roku, kiedy Start Gniezno zdobył brązowy medal Drużynowych Mistrzostw Polski na żużlu - jedyny jak dotąd medal w tej kategorii gnieźnieńskiej drużyny. Z uwagi na bardzo dużą rzeszę witkowskich kibiców żużla, w projekt w roli mecenasa włączył się również Samorząd Gminy i Miasta Witkowo.

Wręczenie wyróżnień zainaugurował Burmistrz Marian Gadziński, podkreślając zaangażowanie lokalnego środowiska sportowego w proces

krzewienia kultury i aktywności fizycznej. Przypomniat również o działaniach lokalnego Samorządu, mających istotny udział w uprawianiu wielu dyscyplin na terenie Gminy Witkowo.

W tym jakże ważnym dniu witkowski Samorząd w sposób szczególny postanowił uhonorować osobę, która przez lata współtworzyła podwaliny witkowskiego sportu. Na wniosek władz Witkowa uhonorowano działalność Statuetką Rycerza Wita, a więc odznaczeniem nadawanym za wybitne osiągnięcia w działalności społecznej, oświatowej, kulturalnej, gospodarczej i sportowej. Otrzymał ją były bramkarz GKS Witkovi Witkowo, pasjonata gór na

całym świecie, zdobywca Mont Blanc – najwyższego szczytu Europy oraz muzyk Pan Bogusław Brzozowski.

Następnym punktem uroczystości było wręczenie gratyfikacji finansowych na mocy uchwały podjętej 29 grudnia 2021 r. przez Radę Miejską w sprawie zasad, trybu przyznawania oraz rodzajów i wysokości nagród za osiągnięty wynik sportowy. Uonorowanymi sportowcami zostali:

- Wiktoria Łuczyńska – złota i brązowa medalistka Mistrzostw Świata w Karate Tradycyjnym WTKU w Lublinie oraz zdobywczyni srebra i brązu podczas Otwartych Mistrzostw Europy w Karate Fudokan we włoskim Rimini.
- Norbert Krakowiak – brązowy medalista Mistrzostw Europy Par rozegranych w Danii. Żuźlowiec ekstraklasowy GKM-u Grudziądz występujący w najlepszej żuźlowej lidze świata.
- Emilia Kupaj – trzykrotna medalistka Mistrzostw Świata WKA w karate w Szczecinie. Reprezentantka Akademii Karate Besuto zdobyła wówczas dwa srebra i brąz w kategorii weteranek.

Na scenę zaproszono również sportowców i organizacje, które nie zapominają o swoich korzeniach, rodzimej ziemi, naszej małej witkowskiej ojczyźnie, będącymi tym samym ambasadorami witkowskiego sportu. Decyzją Kapituły wyróżniono:

- Akademię Karate Besuto
- Norberta Krakowiaka
- Wiktorię Łuczyńską
- Kamila Jaworskiego – medalistę w zawodach kulturalnych – w tym podczas Arnold Classic Europe w Barcelonie
- Kamila Dałka – wychowanka Gminnego Klubu Sportowego „Vitcovia” Witkowo, jednego z najzdolniejszych piłkarzy w historii tego Klubu, obecnie zawodnika trzecioligowej Unii Swarzędz.
- Tymoteusza Kubickiego – Wicemistrza Polski w kategorii F1/N Młodzicy oraz II wicemistrza Polski modeli szybowcowych halowych klasy F1N.
- Martynę Galant - lekkoatletkę, uczestniczkę Igrzysk Olimpijskich w Tokio, wielokrotną medalistkę Mistrzostw Polski oraz Europy.

Jak dotąd jedyna Olimpijka w historii Gminy i Miasta Witkowo z uwagi na występ w zawodach w Anglii, nie mogła przybyć na Galę. Mimo

to przygotowała dla jej uczestników niespodziankę. Było nią wideo wyemitowane na dużym ekranie, za pośrednictwem którego Martyna przesała pozdrowienia oraz opowiedziała o swoich najbliższych planach.

Czwartkowe wydarzenie było również idealną okazją do wręczenia nagrody za działalność na rzecz upowszechniania sportu i turystyki w lokalnym środowisku. Złotym medalem Wielkopolskiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe wyróżniono Zastępcę Burmistrza Gminy i Miasta Witkowo Marka Wiatrowskiego.

Zgodnie z 24-letnią historią Podsumowania Gminnego Roku Sportowego, pamiątkowymi medalami i statuetkami wyróżniono ponad 150 zawodniczek, zawodników, uczniów, trenerów oraz działaczy wytypowanych przez poszczególne kluby, organizacje i placówki oświatowe.

Wytnieniem od ogromu emocji były występy wokalne uczennic ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. Lotnictwa Polskiego w Witkowie.

Wzorem zwyczaju zapoczątkowanego przed rokiem, decyzją Kapituły przyznano także nagrody specjalne. Nazwiska zwycięzców w trzech kategoriach skrywano w kopertach, których zawartość po wejściu na scenę odczytali: Przewodniczący Rady Miejskiej w Witkowie Piotr Józwiak, Dyrektor Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Witkowie Tomasz Radacz oraz Burmistrz Gminy i Miasta Marian Gadziński. Wydarzeniem Roku wybrano Galę MMA z okazji X-lecia Klubu MMA Witkowo, Trenerem Roku Mateusza Mizerę z Akademii Karate Besuto, a Sportowcem Roku Wiktorię Łuczyńską.

Samorząd Gminy i Miasta Witkowo oraz Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji dziękują za niezapomniane emocje oraz pomoc wszystkim zaangażowanym w organizację Podsumowania Gminnego Roku Sportowego 2022. Do zobaczenia za rok.

Więcej zdjęć
www.witkowo.pl/galeria
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

Serca Witkowiąn zabity mocnej. Witkowski WOŚP przez duże „W”

Trzy miesiące przygotowań, wielotygodniowe zaangażowanie licznego grona osób, owocne spotkania, a nawet nieprzespane noce. Wszystko to zaowocowało Finałem Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, jakiego zdaniem wielu Witkowo jeszcze nie widziało. W tym roku w nowym wydaniu, a ponadto w dwóch lokalizacjach.

Witkowską odśłonę 31. Finału pod hasłem „Chcemy wygrać z sepsą! Gramy dla wszystkich — małych dużych” zainaugurowano w niedzielne południe w Centrum Kultury im. Krzysztofa Szkuclarka. Na deskach sali widowiskowej w ramach Konkursu Talentów zaprezentowało się ponad pół tysiąca artystów — zarówno małych, jak i dużych. Tłumy Witkowiaków i przyjezdnych miały okazję zobaczyć występy dzieci i młodzieży z lokalnych placówek oświatowych, sekcji działających w ramach Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Witkowie oraz miejscowych grup wokalnych. W przerwach między występami tanecznymi i wokalnymi program wypełniały bloki licytacji, które cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem. Witkowski Sztab WOŚP w pierwszej części dnia zadbał także o liczne inicjatywy towarzyszące. W holu na gości czekały: wystawy — kłoców Lego i Modelarni „Sokół”, tor przeszkód „Hobby Horse” oraz instruktarz szkoły jazdy. Nie zapomniano także o czymś „na ząb” w postaci gorących napojów oraz słodkości. Na wysokości

zadania ponownie stanęło także kilkudziesięciu wolontariuszy, którzy mimo wiatru i ujemnej temperatury, dzielnie przemierzali kolejne kilometry wyposażeni w charakterystyczne puszkę.

Po blisko 5-godzinach, równie bogate atrakcje zawitały do hali widowiskowo-sportowej przy ulicy Czarniejewskiej. Tam oferta programowa powodowała szybsze bicie serca. Zadbano o to za sprawą dmuchanych zamków, warsztatów plastycznych, zabaw dla dzieci oraz stoisk gastronomicznych przygotowanych przez miejscowe organizacje, Koła Gospodyń Wiejskich, obywateli Ukrainy z „Figi w lesie” ze Skorzęcina, czy strażaków. Jednym z głównych punktów drugiej części witkowskiego Finału była zabawa „WOŚP – gra o wszystko”, polegająca na wykonywaniu konkurencji rekreacyjno-ruchowych. Na starcie zmagania „z przymrużeniem oka” stanęło pięć drużyn: Akademia Futbolu 92, Akademia Karate Besuto, Radni Rady Miejskiej w Witkowie, Witkowska Liga Halowa oraz Morsy Witkowo. Uczestnicy musieli zmierzyć się m.in. ze slalomem, biegiem w alkogoglach, rozpoznawaniem twarzy znanych postaci z Witkowa, czy wyścigiem na nartach. W duchu rywalizacji „Fair play”, śmiechu i świetnej zabawy zwyciężyła Reprezentacja Witkowskiej Ligi Halowej, wyprzedzając kolejno Akademię Futbolu 92, Akademię Besuto, Radnych Rady Miejskiej i Morsów Witkowo. Na każdą z drużyn czekały pamiątkowe puchary.

O kolejne emocje zadbał Damian Siviński, który poprowadził kilkugodzinne licytacje. Na długiej liście prezentów ofiarowanych przez wielu darczyńców byłyby m.in. vouchery na różnorodne usługi, złote serduszka, biżuteria, dzień w roli burmistrza Witkowa, nagrody rzeczowe oraz akcesoria sportowe – w tym od naszych znanych sportowców: Martyny Galant, Norberta Krakowiaka, czy Wiktorii Łuczyńskiej. Nie lada gratką dla kolekcjonerów była chociażby biało-czerwona flaga z podpisami polskich lekkoatletów przywieziona przez naszą lekkoatletkę z Igrzysk Olimpijskich z Tokio.

Kiedy w hali toczono zmagania o kolejne fanty w ramach licytacji, na parkingu przed Szkołą Podstawową nr 2 im. Lotnictwa Polskiego można było skorzystać z kąpieli z morskimi, czy gorącymi wód w balii.

Świetna zabawa i udane kwestowanie wzbogaciły piękne dekoracje. Zadbali o nie dzieci i młodzież z witkowskich szkół oraz przedszkoli pod bacznym okiem i przy wsparciu nauczycieli.

Zwieńczeniem 31. Finału WOŚP w Witkowie było tradycyjne „Światelko do nieba”, które w tym roku przybrało formę pokazu ognia w wykonaniu Teatru „Arta Foc”.

Współorganizatorami, a jednocześnie partnerami wydarzenia były: Samorząd Gminy i Miasta Witkowo oraz Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Witkowie. Sztab WOŚP z Witkowa na czele z Wiesławą Kotecką mógł liczyć także na ogromne wsparcie niezliczonego grona sponsorów, partnerów i ludzi dobrej woli. Bez nich tak znakomite wydarzenie nie byłoby możliwe. Jeszcze raz wielkie słowa uznania dla Organizatorów i Wolontariuszy tego wydarzenia oraz ogromne podziękowania i gratulacje dla wszystkich ofiarodawców.

W czasie 31. Witkowskiego Finału WOŚP zebrano 78 776,42 zł. To nowy rekord witkowskiego grania! Dziękujemy, to dzięki Wam!

Wideozrzeczenie z Finału
www.youtube.com/c/ugimwitkowo
 Zeskanuj zamieszczony kod QR
 aby przejść do filmu

Więcej zdjęć
www.witkowo.pl/galeria
 Zeskanuj zamieszczony kod QR
 aby przejść na stronę internetową

Wspomnienie o powstańcu wielkopolskim – Antonim Fibikowskim

27 grudnia 1918 r. rozpoczęło się w Poznaniu Powstanie Wielkopolskie. W północnej Wielkopolsce pierwszy wyzwolony został Wągrowiec. Mieszkańców tego obszaru czekała jednak jeszcze długa droga do osiągnięcia pełnej niepodległości. Szczególnie zacięte boje toczono o Chodzież, Budzyn i Margonin.

Na przełomie stycznia i lutego 1919 roku siły niemieckie przeprowadziły w tym rejonie ofensywę w kierunku obszarów opanowanych przez Polaków. To gwałtowne uderzenie zahamowane zostało poprzez zorganizowane punkty oporu, jednak walki, ze zmiennym szczęściem trwały tam nadal w kolejnych tygodniach.

16 lutego 1919 r. został zawarty rozejm w Trewirze, przewidujący wstrzymanie walk na wszystkich frontach powstania. Pomimo zawieszenia broni, wciąż dochodziło tutaj do kolejnych incydentów zbrojnych. 20 lutego strona niemiecka informowała w raportach o zaciętych walkach wywołanych przez Polaków w okolicach Margonina. Obie strony wzajemnie obarczały przeciwnika winą za złamanie warunków rozejmu.

Margonin jeszcze przez rok pozostał w granicach Rzeszy. Dopiero Traktat Wersalski przyznał go Polsce, a oficjalne przyłączenie tego miasta nastąpiło 18 stycznia 1920 roku.

W walkach o to miasto i najbliższą okolicę uczestniczyli również powstańcy z Powidza, a wśród nich witkowianin – Antoni Fibikowski. Był jednym z wielu, którzy odnieśli rany w lutowych starciach pod Margoninem.

Antoni Fibikowski urodził się 28 maja 1901 r. w Małachowie Wierzbiczanym. Jego rodzicami byli Stefan i Maria z domu Pankowska. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Witkowie w latach 1907 – 1915. Z zawodu był krawcem. Po jej ukończeniu pracował w gospodarstwie rolnym rodziców, którzy dzierżawili ziemię od hrabiego Leona Żółtowskiego z Niechanowa. W momencie wybuchu Powstania Wielkopolskiego 1918/1919 wstąpił jako ochotnik do szeregów powstańczych w Witkowie pod komendą Ignacego Knasta. Uczestniczył w rozbrajaniu załogi niemieckiej Heimatschutzu, przejmowaniu urzędów, Starostwa, poczty i rozbrajaniu okolicznych Niemców. W lutym 1919 r. wstąpił jako ochotnik do Kompanii Powidzkiej pod dowództwem podporucznika Jana Biłskiego. Z powidzką formacją wojskową udał się, aby walczyć pod Kcynią, Nakłem i Margoninem. Pod tą ostatnią miejscowością został ciężko ranny 21 lutego

1919 r. i przewieziony do szpitala polowego do Poznania. Lekarze stwierdzili ciężką ranę lewej nogi i podjęli decyzję o jej amputacji. Po dwóch latach odebrał przynależną mu protezę nogi oraz przyznano mu 75 % inwalidztwa. W 1929 r. ożenił się z Jadwigą z domu Słomka. Nie pracował zawodowo ze względu na stan zdrowia. Od 1945 do 1949 r. podjął pracę w Spółdzielni Spożywczej w Witkowie i udzielał się społecznie. W 1958 r. wstąpił w Witkowie do Związku Bojowników o Wolność i Demokrację. Do 1968 r. piastował w tutejszej organizacji funkcję skarbnika, z której na skutek choroby musiał zrezygnować.

Antoni Fibikowski został odznaczony m.in. Krzyżem Niepodległości w marcu 1937 r., Krzyżem Powstania Wielkopolskiego nr 62 872 z dn. 10.11.1958 r. oraz pośmiertnie Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski z dn. 07.01.1969 roku.

Zmarł 27 listopada 1968 r. i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Witkowie.

Mariusz Zborowski

1 Marca

Narodowy
Dzień Pamięci

Żołnierzy
Wyklętych

Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo,
Proboszcz Parafii pw. św. Mikołaja w Witkowie,
Proboszcz Parafii Wojskowej
pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski

zapraszają do uczczenia
Narodowego Dnia Pamięci
„Żołnierzy Wyklętych”,

Środa 1 marca 2023 r.
godz. 12:00 Pomnik Powstańców
Wielkopolskich w Witkowie.

Wspomnienia ppłk rez. Longin Induła

Historia której nie znaleźcie...

Część 1 (1/2)

Przedstawiam Państwu historię budowy OSIEDLA WOJSKOWEGO w Witkowie LOTNISKA w Powidzu, budowanych na początku lat 50tych

Służba wojskowa...

Bezpośrednią przyczyną napisania wspomnień było zebranie członków Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych w Witkowie w marcu 2003 roku, na którym zaproponowałem zebrać około 20 wspomnień emerytowanych wojskowych z Garnizonu Powidz. Te wspomnienia z różnych okresów dałyby ogólny obraz pracy kadry i działalności na lotnisku w Powidzu.

Od budowy i montażu lotniska minęło pół wieku. W tych wspomnieniach przedstawiam głównie fakty z początkowego okresu budowy obiektów na lotnisku, szerzej dotąd nieznanymi. Lata płyną, czas ucieka, wielu odeszło na wieczną wachtę. Wspomnienia są właściwie sprawą osobistą, ale mają to do siebie, że jedni lubią dzielić się nimi, drudzy zaglądać w nie. Pamięć ludzka jest zawodna i ulotna, zaciera dawne fakty a niezapisane na czas tracą wartość poznawczą „Małej Ojczyzny”. Mimo upływu lat, nie wolno nam zapominać o przeszłości, bo: „Naród bez pamięci istnieć nie może” bez względu na to, jaka by ona nie była.

W latach 1950/53r. ukończyłem Oficerską Szkołę Łączności Przewodowej w Sieradzu. Po skończeniu szkoły oficerskiej, każdy podchorąży miał prawo wyboru rodzaju wojsk. Wybrałem lotnictwo. Otrzymałem przydział służbowy do Kompanii Łączności przy Sztapie Dywizji Lotniczej w Pile. Piła w latach 50-tych była jeszcze mocno zniszczona, szczególnie centrum miasta. Mieszkało w niej mało mieszkańców, a ci, co się już osiedlili, byli przeważnie ludnością napływową z całej Polski, nie brakowało też rodaków z Wileńszczyzny. Na lotnisku, oprócz szkolenia żołnierzy, zajmowałem się wykopywaniem ponemieckich kabli ziemnych z umocnień Wału Pomorskiego. Cały wykopany kabel posłużył potem do łączności na lotnisku, jak i na osiedlu wojskowym w Pile.

W grudniu 1955 r. zima była bardzo mroźna, otrzymałem rozkaz rozliczenia i zameldowania się w Ministerstwie Obrony Narodowej w Warszawie. W kwietniu 1956 r. zameldowałem się w MON-ie. Oficer dyżurny sztabu skierował mnie do **ppłk. Koralkowskiego**, który nie ujawnił swojej funkcji w rozmowie – mnie nie wypadło o to pytać. Prawie godzinę udzielał instruktażu, dodał, że ma do mnie zaufanie oraz że cieszę się dobrą opinią z dotychczasowej służby i pracy. Zapowiedział też, że będę pracował wśród przedstawicieli zagranicznych. Miałem być taktowny, uprzejmy i solidnie z nimi współpracować. Słuchając tych wywodów, dalej nie wiedziałem, gdzie i co będę wykonywał. Pułkownik w końcu odkrył karty.

Podróż w nieznanne...

Miałem udać się pociągiem z Warszawy w kierunku Poznania i wysiąść na stacji w Strzałkowie. Stamtąd miały kursować samochody ciężarowe w kierunku bazy w Powidzu. W bazie w Powidzu miałem zameldować się u Dowódcy JW-5757, który miał przekazać mi dalsze instrukcje.

W Strzałkowie zjawilem się w godzinach południowych. Tam pokazano mi drogę do Powidza. Minąłem miasto, wieś Kornaty i Radłowo, dalej pola. Samochody ciężarowe jechały dość często, tylko że z bazy do Strzałkowa. Do Powidza żaden w tym czasie nie jechał. Z konieczności musiałem dalej wędrować pieszo około 10 km. Nie śpieszyłem się, byłem obciążony bagażem jak „wielbłąd”. Ze Strzałkowa do bazy w Powidzu wlokłem się

prawie 4 godziny. Minąłem dość krótki odcinek lasu, a za nim zobaczyłem budkę strażnika i szlaban. Na wprost widok zaślaniały wysokie krzaki. Z budki wyszedł strażnik – cywil z kijem. Spytałem go, jak daleko jest do Jednostki Wojskowej 5757. Strażnik ręką zakresił półkole, mówiąc, że to jest baza, a właściwie lotnisko w budowie. Z kierunku wskazanego przez niego słychać było szum silników. Nad horyzontem unosiły się kłęby kurzu.

W tym czasie nadjechał samochód ciężarowy Gaz-63, z szoferki wysiadł oficer. Strażnik powiedział, że to jest oficer z jednostki, o którą pytam. Przedstawiłem się. Podporucznik **Henryk Karwasz** przywitał się ze mną. Wymieniliśmy parę zdań. Kazał mi wsiąść do szoferki. Kierowcy polecił jechać na bliższą I-go kierunku. Droga nie była długa. Budynek bliższej I-go kierunku był parterowy, wewnątrz dość obszerny. Na miejscu zameldowałem się dowódcy JW-5757 **por. Józefowi Maszczyńskiemu**.

Byliśmy prawie w komplecie. Czekaliśmy tylko na zastępcę ds. politycznych **por. Władysława Smolińskiego**. Dowódca chciał wiedzieć, dlaczego tak długo jechałem z Piły. Wyjaśniłem całą sytuację, dodając, że przybyłem z Warszawy. Tam przecież **ppłk Koralkowski** – szef budowy lotnisk przez godzinę uświadamiał mnie o zachowaniu tajemnicy, ekspertach i specjalistach zagranicznych. Cały czas, jadąc z Warszawy myślałem, co to za baza w Powidzu? A na miejscu wystarczyło zapytać strażnika przy szlabanie, który powiedział, że baza – to lotnisko w budowie znajdujące się za krzakami. Cała tajemnica o bazie opadła jak kurtyna. Słyszac, co powiedziałem, zebrani oficerowie skwitowali to śmiechem. Okazało się, że wszyscy w podobny sposób byli informowani przez **ppłk. Koralkowskiego**.

Ekspertami, specjalistami nadzoru i montażu urządzeń byli Rosjanie. Dowódca poinformował nas, że w bazie JW-5757 jest 60 żołnierzy służby zasadniczej. Część żołnierzy mamy już rozlokowanych na obiektach. Pozostali mieli być skierowani na obiekty po otrzymaniu sprzętu z ZSRR.

Grupa Montażu Urządzeń Specjalnych...

Kadrę, oprócz dowódcy JW-5757 **por. Józefa Maszczyńskiego**, stanowili wówczas: **por. Władysław Smoliński** – zastępca dowódcy do spraw politycznych, **por. Jan Stępiński** – zastępca dowódcy do spraw technicznych i zaopatrzenia, **por. Stanisław Rogowski** – odpowiedzialny za montaż urządzeń bliższa I-go i bliższa II-go kierunku oraz dalsza I-go i dalsza II-go kierunku, **ppor. Andrzej Oliwiecki** – odpowiedzialny za montaż urządzeń grupy radiolokacyjnej oraz **ppor. Henryk Karwasz**, który miał najwięcej roboty z montażem urządzeń w porcie lotniczym.

Zdjęcie 1. Powidz – 1 maja 1956 r. Zbiórka kadry i żołnierzy JW 5757 przed magazynem sprzętu w rejonie bazy. Stoją od prawej – dowódca **por. Józef Maszczyński**, odczytuje okolicznościowy rozkaz, szef kompanii – sierżant **Jerzy Kurz**, z-ca dowódcy **por. Władysław Smoliński**. W szyku (szeregu) żołnierze; pierwszy z lewej **por. Longin Induła**, drugi – **ppor. Henryk Karwasz**

Byłem odpowiedzialny za montaż urządzeń Radiowego Centrum Nadawczego i podstacji przekaźników telefonicznych w bunkrze na końcu pasa głównego. Każdy z oficerów miał tyle roboty na swoim obiekcie, że nie zaglądał, co kto wykonuje. Terminem ukończenia prac montażowych dla wszystkich oficerów miała być jesień 1956 roku. Według zapisów w dokumentach byłem Dowódcą Plutonu Montażu Urządzeń Teletechnicznych i Sterowania – Grupy Montażowej Urządzeń Specjalnych. Podobnie długie nazwy funkcji mieli wszyscy pozostali oficerowie. Między sobą używaliśmy nazwy skróconej. Wśród naszej grupy byli też: **st. sierżant Witold Piotrowski** – magazynier sprzętu i **sierżant Jerzy Kurz** – szef kompanii. Jesienią 1956 r. dołączyła do nas grupa oficerów, która kończyła instalację aparatury z Rosjanami oraz dokonywała pomiarów i sprawdzała dopasowania urządzeń: **ppor. Bogdan Jantura** – bliższa I kierunku, **ppor. Kazimierz Rybarski** – bliższa II kierunku i **ppor. Jan Wujciga** – ślizgowa.

Zdjęcie 2. Na tle koszar JW 1441 w Powidzu z okazji 1 maja 1957 r. stoją od lewej: por. Andrzej Oliwiecki, ppor. Jan Wujciga, por. Longin Induła, sierż. Jerzy Kurz, ppor. Henryk Karwasz, ppor. Kazimierz Rybarski.

W koszarach na kwatery...

W koszarach na dole kwatrowało wojsko, a na piętrze kadra. **Ppor. Henryk Karwasz** zaprowadził mnie na piętro i wybrałem sobie pokój. W sztabie, na piętrze pokoi było trzykrotnie więcej niż nas, kadry. Pokój był raczej kancelarią. Sufit i ściany były wymalowane szablonem w kwiaty, taka była wówczas moda. Żołnierze przynieśli mi łóżko, stół, taboret, szafę, stojak-wieszak – to było całe umeblowanie. Każdy z kadry mieszkał oddzielnie, w podobny sposób.

W rejonie sztabu w tym czasie zbudowano już kuchnię żołnierską, jeszcze nie czynną, kończono też blok koszarowy. Kadra stołowała się w bazie, w kasynie-stołówce, która była ogólnie dostępna dla kadry i pracowników cywilnych.

Kolejnego dnia wraz z kierowcą, który znał teren zawiozłem prowiant do obiektów. Jechaliśmy skrótnymi, przeważnie drogami polnymi. Poznałem port lotniczy, kolejno RCN-Radiowe Centrum Nadawcze, bliższą II-go kierunku, dalszą II-go kierunku. Potem był Mielżyn, Strzałkowo i grupa radiolokacyjna, bliższa I-go kierunku i dalsza I-go kierunku – Kochowo i do sztabu jednostki. Samochód ciężarowy Gaz-63, który służył do transportu ludzi i sprzętu, był w dobrym stanie technicznym i jedynym samochodem na stanie JW-5757 do końca montażu urządzeń tj. 1956 roku. Objazd obiektów zajęło pół dnia, przejechałem ponad 60 km. Wszystkie obiekty były

ogrodzone płotem drewnianym po to, by zminimalizować pochłanianie fal elektromagnetycznych. Obiekty dostosowano też do typu instalowanego w nich sprzętu. Miały one obszerne pomieszczenia, a w nich dwa pokoje sypialne żołnierzy, kuchnię, centralne ogrzewanie, hydrofornię, betonową muszlę do przechowania żywności oraz pomieszczenie na agregat prądotwórczy, gdyż taka była konieczność posiadania zapasowego źródła prądu.

Montaż urządzeń specjalnych...

Do połowy maja 1956 roku czekaliśmy na sprzęt z ZSRR. Kadra z nudów poznawała teren lotniska, najczęściej jednak grano w karty. Tak początkowo upływał nam czas. W trakcie poznawania terenu lotniska i jego obiektów największe wrażenie wywarł na mnie: ogrom pracy, ilość sprzętu i ludzi zatrudnionych na lotnisku oraz w innych obiektach.

W maju nadszedł wreszcie oczekiwany przez nas sprzęt z ZSRR, który transportem kolejowym dla wszystkich obiektów gromadził **por. Jan Stępiński** – szef zaopatrzenia w magazynie wydzielonego baraku na terenie bazy, po czym rozwoził według tabeli przeznaczenia do obiektów. Zaczął się montaż urządzeń. Praca trwała od rana do zmroku. Nie liczono godzin pracy, nikt nawet nie myślał o czymś takim.

Wszystkie dostarczone ze ZSRR detale potrzebne do montażu obiektu były kompletne: typ kabli, rodzaj końcówki, tablice, słupy, nawet zestaw mebli do funkcjonowania portu lotniczego, jako szafy montażowe. Na wszystkie obiekty dostarczono schematy, rysunki w języku rosyjskim. Kadra nie miała trudności odczytania i przełożenia nazw w sposób zrozumiały na język polski. Niejednokrotnie w tłumaczeniu pomagali Rosjanie lub nasi inżynierowie dojeżdżający z Warszawy. Ze schematu można było odczytać trasę kabli, od tablicy do rdest, długość kabla, przekrój, typ itp. Wraz z dostawą sprzętu przybyło dwóch Rosjan, inżynierów z zakładów produkujących ten sprzęt.

W lipcu 1956 roku pierwsza grupa Rosjan po ukończeniu zasadniczych prac montażowych odjechała do Związku Radzieckiego. Przyjechała druga grupa Rosjan – 15 cywilów inżynierów, techników w wieku 25 - 50 lat. Ich zadaniem było szkolenie załóg, strojenie urządzeń i przysposobienia do pracy na lotnisku w Powidzu. Pochodzili przeważnie z Leningradu, chętnie udzielali fachowej pomocy, na każde pytanie dotyczące instalowanej aparatury udzielali informacji.

Montaż Radiowego Centrum Nadawczego...

Dla Radiowego Centrum Nadawczego dostarczono dwa agregaty awaryjne do zasilania urządzeń w wypadku braku zasilania urządzeń z sieci. Sześć radiostacji, w tym trzy DW-250, 12 MHz do łączności ze strzelcem samolotu Ił-28, dwie radiostacje KW – 100-150 MHz do łączności z pilotem Ił-28, na trasie, oraz jedna radiostacja RSK o małej mocy, też 100-150 MHz do łączności w rejonie lotniska.

Wszystkie rdest. włączano na Radiowe Centrum Nadawcze, strojono na wskazaną częstotliwość, przetaczano do zdalnego sterowania na port lotniczy. Praca rdest. odbywała się z wieży portu lotniczego. Rdest KW i DW ważyły ponad 100 kg każda, miały ponad 170 cm, a rdest RAS miała wymiary 50x50cm. Wykonanie pola antenowego dla rdest. DW-250 nastęrczało wiele trudności. Tego typu anteny widziałem na rysunku po raz pierwszy, należało wykonać do nich dokładną konstrukcję. Zaczęto od postawienia 4 słupów o wysokości 30 m. Każdy słup

składał się z 3 łączonych słupów. Łącznie 4 słupy po 12 odcinków z każdego słupa, co dało razem 48 odcinków. Trzy anteny w kształcie cylindra – walca o średnicy koła 2m przytwierdzone 8 drutami miedzianymi na obwodzie. Do podnoszenia anteny na słup 30 m z bloczkiem, oba końce anteny zakończone parasolką i linami wyciągowymi.

Zdjęcie 3. Powidz 25.06.1957 r. W rejonie obiektu załoga RCN – Radiowego Centrum Nadawczego, siedzi z lewej od dołu por. Longin Induła z dowódcą załogi

Zdjęcie 4. Powidz – lipiec 1958 r. Por. Longin Induła na tle obiektu Radiowego Centrum Nadawczego

Odległość anten od słupa do słupa wynosiła około 30 m. Do stawiania słupów służyła wyciągarka. W pierwszym dniu wspólnie z inż. rosyjskim pracowaliśmy cały dzień. W dniu następnym postawiłem z załogą dwa słupy. Inżynier był zadowolony, złożył załodze i mnie gratulacje. Więcej już nie był obecny przy stawianiu słupów.

W tym miejscu warto przytoczyć pewien fakt. Rdest KW silnie promieniowały przy dłuższym otwarciu ochronnej obudowy lamp GI7B. Skutków tego sam doświadczyłem – mrowienie i ból kończyn dolnych. W tym czasie nikt na ten temat nic nie wiedział. W latach późniejszych wprowadzono specjalny dodatek dla osób pracujących przy urządzeniach narażonych na promieniowanie.

W latach dziewięćdziesiątych komuś spodobał się obiekt Radiowego Centrum Nadawczego. Zapewne został sprzedany za grosze. Po obiekcie został jedynie pusty plac, mógłby jeszcze spełniać powinność dla załóg eskadr pobliskich stojanek jako rezerwa. Radiowe Centrum Nadawcze posiadało kuchnię, CO, wodę, prąd, łączność z portem lotniczym.

Wiosną 1956 do Powidza przybyła ekipa oficerów w celu montażu nowych urządzeń, których dotychczas nikt z nas nie instalował i nie obsługiwał. Jak na ówczesne czasy instalowane urządzenia na lotnisku w Powidzu można uznać za nowoczesne. Obiekty na lotnisku wydawały się być standardowe, były podobne do lotnisk – baz w krajach Demokracji Socjalistycznej, jak też w samym Związku Radzieckim.

Zdjęcie 5. Powidz – 08.09.1956 r. Por. Longin Induła na tle magazynu sprzętu JW. 5757

Po dostarczeniu i otwarciu skrzyń z rdest. KW na terenie obiektu Radiowego Centrum Nadawczego przypomniałem sobie zdarzenie z Piły. Patrząc na rozłożoną rdest. KW – ogarnął mnie śmiech. Będąc w Pile w roku 1955, dowódca plutonu radiowego, gdy kadra poszła już do domu, zaproponował, że coś mi pokaże. Przed blokiem zakwaterowania kompanii stał samochód Zis-150 z budą drewnianą. Przed wejściem do niego dowódca plutonu radiowego rozejrzał się na wszystkie strony. Otworzył samochód i powiedział, że do środka może tylko wejść on i radiooperator. Wewnątrz pokazał mi rdest. KW 100-150 MHz, sposób włączania i wyłączenia jak też opis przełączników w języku rosyjskim. Zmiana kwarcy, tj. częstotliwości, stanowiła wielką tajemnicę. Każdorazowa zmiana kwarcy należało zdać do kancelarii tajnej opieczętowaną. Dowódca musiał podpisywać z operatorem wiele oświadczeń zachowania tajemnicy. W końcu zdjął pokrywę boczną z rdest. Wtedy zobaczyłem napis – made in USA. Uśmialiśmy się z tej tajemnicy. Rdest tego typu Stany Zjednoczone w czasie wojny dostarczały armii ZSRR. Przeznaczone były one do pracy na lotniskach z samolotami o zasięgu do 360 km przy locie nie mniejszym niż 10 km. Posługiwały się nimi również wojska lądowe od szczebla armii wzwyż. Zasięg naziemny wynosił do 60 km zależnie od terenu. Pomimo że pracowaliśmy na takim sprzęcie w roku 1957, nikt nie kazał nam podpisywać żadnych oświadczeń. Kwarce zamykaliśmy do szafy na obiekcie, aby nie poginęły. Zmiana kwarcy odbywała się za pośrednictwem rozmowy telefonicznej z wieży portu lotniczego. Dziś uważam, że tajemnica w tamtych czasach brała się z niewiedzy. Podstuch to kwestia odbiornika o takim zakresie fal. Zmylić nieprzyjaciela można było szybką zmianą kwarcy, nadajnika i odbiornika – w pewien umówiony sposób.

Gen. Jan Turkiel...

W czerwcu 1956 roku zapowiedział wizytę naszej jednostki dowódca Wojsk Lotniczych gen. Jan Turkiel. Miałem okazję poznać gen. Turkiela na lotnisku w Mirosławcu jesienią 1954 r. Jednostki lotnicze z Piły

przygotowywały się do wielkich ćwiczeń z udziałem wszystkich rodzajów wojsk na poligonie w Drawsku. Celem ćwiczeń było, jak mówiono odtworzenie działań frontu marszałka Konstantego Rokosowskiego z roku 1945 na trasie Piła – Kołobrzeg. Podobne ćwiczenia odbyły się w roku 1955 i dotyczyły frontu marszałka Żukowa na odcinku Łódź – Kostrzyn. W obu ćwiczeniach brałem udział.

Lotnisko trawiaste w Mirosławcu nie miało łączności telefonicznej w rejonach rozlokowania eskadr. Przed ćwiczeniami Szef łączności Dywizji **mjr Szajda** polecił mi abym z plutonem wybudował linię napowietrzną wokół lotniska w Mirosławcu. Pluton podzieliłem na dwie sekcje po 15 żołnierzy. Pracowaliśmy od rana do wieczora, od poniedziałku do soboty. Praca została wykonana na czas. Po latach przypadkowo dowiedziałem się, że do pracy w Powidzu polecił mnie **mjr Szajda, ppłk. Koralkowskiemu** który organizował ekipę na Montaż Urządzeń Lotniska w Powidzu.

Budowa pasa głównego...

W roku 1955 położono pas główny. Przedtem w połowie terenu lotniska rósł las, który wykarczowano. W maju 1956 r. z obu stron pasa głównego lotniska wrzała praca. Zbierano wierzchnią warstwę dobrej ziemi i przewożono wywrotkami na prawą stronę lotniska, składowano w przyzmy. Różnymi maszynami m.in. spychaczami równano nierówności na terenie lotniska. Płaszczyna lotniska wyglądała jak Sahara. Najgorzej było w dni wietrzne. Kurz, piach wdierał się wszędzie w oczy, uszy. Nie można było ani przejść, ani przejechać. Po wyrównaniu i zwałowaniu lotniska, zwożono uprzednio składowaną ziemię i ponownie rozgarniano na lotnisku. Ponownie wałowano. Od strony południowej lotniska wzdłuż pasa głównego, na ponad dwóch kilometrach była zwożona ziemia torfowa. Przewożono tę ziemię torfową na lotnisko i ponownie równano, wałowano i na koniec zasiano trawę. Ta część pracy zajęta robotnikom ponad miesiąc.

Mniejsze budynki w maju 1956 r. były zbudowane lub w trakcie budowy. Nad wielkimi obiektami, takimi jak: Wólka, Ruchocin, Babin, bomboskład, MPS na lotnisku, koszary w Powidzu, osiedle wojskowe w Witkowie, trwały intensywne prace. Ponadto budowano krótki pas lotniska, drogi kołowania, stojanki i inne drogi.

Pierwotnie droga ze Strzałkowa do Powidza biegła przez środek lotniska i dalej przez bazę (dziś rejon KOL). Wzdłuż tej starej drogi rozmieściła się baza. Lewą stronę zajmował batalion budowlany z Kalisza, którego dowódcą był **ppłk. Fudała**. Batalion złożony był z ponad 2000 żołnierzy rozmieszczonych w barakach. Mieli oni własną stołówkę żołnierską, kuchnię, magazyny szefów kompani, kancelarie dowódców kompanii, świetlicę, plac ćwiczeń, umywalnie i łaźnię. W tym rejonie był też nasz magazyn ze sprzętem, warsztat napraw, kancelaria zaopatrzenia i postój samochodów JW 5757.

Prawą stronę zajmowały instytucje cywilne z całej Polski, przydatne do montażu sprzętu na lotnisku. Ludzi i sprzęt cywilny rozmieszczono w barakach, przyczepach, namiotach, budkach o różnych wymiarach i na samochodach. Jednym słowem był to cyrk na kołach. Baza cywilna liczyła ponad 1500 osób. Ich stan ciągle się zmieniał, jedni dołączali, inni ubywali. Istniała wspólna stołówka – kasyno dla kadry i cywilów oraz sklep. Ponadto zbudowano kilka baraków pod lasem zwanych MDM-ami, które stoją do dziś. Wszystkie osoby cywilne pozostające dłużej w bazie mogły spać na MDM-ie (obsługa kuchni, kelnerki itd.).

Do pracy na lotnisko dojeżdżali pracownicy z pobliskich miejscowości: Powidza, Witkowa, Strzałkowa. Wiele osób pochodziło z pobliskich wiosek; Ruchocinka, Kochowa, Wiekowa, itd. Dojeżdżali do pracy rowerami, pieszo, jak i czym się dało. Zatrudniono też dużo woźniców z wozem i koniem z okolicznych wiosek.

Zbudowano też „wytwórnię – fabrykę” zaprawy cementowej. Jak wyglądała owa fabryka? Linia kolejowa od Strzałkowa kończyła bieg w rejonie MPS lotniska. Po jednej stronie torów składano cement do magazynu – baraku, po drugiej stronie torów był żwir. Na przedłużeniu torów zbudowano most, a na nim usytuowano olbrzymie pięć wirówek - beczek do mieszania zaprawy cementowej. Po obu stronach wirówek ułożono linię wąskotorową. Jedną stroną dowożono cement lub żwir. Po drugiej stronie linia wąskotorowa dochodziła z lotniska bazy do kopalni piasku znajdującej się przy drodze Powidz - Witkowo, przy skrzyżowaniu kolejni na Harbin. Przy każdej wirówce stał pracownik, który pilnował właściwych proporcji cementu i piachu lub żwiru. W pobliżu mostu wirówek znajdowało się laboratorium, które odbierano porcje (na klocek) zaprawy cementowej z każdej wirówki osobno. Po określonym terminie zgniatało pobraną próbkę w specjalnej maszynie. Za właściwe dawkowanie odpowiadał pracownik stojący przy wirówce. Pod most jednocześnie mogło podjechać pięć wywrotek, odebrać zaprawę i dostarczyć na miejsce budowy. Przed mostem ustawiał się sznur wywrotek. Wytwórnia pracowała cały dzień bez przerwy. Sprawdzano i zapisywano każdego kierowcę pobierającego z wytwórni urobek. Za każdy kurs płacono. Widocznie nie było ścisłej kontroli kierowców, bo do dziś spotyka się zrzutki – bryły zastygłego cementu walające się po lesie lotniska.

Strajk poznański a budowa lotniska...

W końcu czerwca 1956 r. podczas trwania targów poznańskich, wybuchł strajk w zakładach przemysłowych w Poznaniu. Informacje o tym do kadry docierały w różny sposób, przeważnie od pracowników zatrudnionych na lotnisku. Prasy nie mieliśmy, a radia nikt z kadry nie posiadał. Każdy z nas zajmował się swoją pracą, montażem urządzeń na swoim obiekcie. Praca trwała od rana do zmroku i tylko tym się zajmowaliśmy. Nie było czasu na inne rozważania. Były też pozytywne skutki wydarzeń poznańskich, nastąpiło chwilowe rozprężenie. Każdy mógł wyrazić dość swobodnie swoje poglądy, co wcześniej było to nie do pomyślenia. W roku 1956 po rozruchach poznańskich, wielu oficerów skorzystało z okazji przejścia do rezerwy.

W pierwszych dniach lipca 1956 roku **por. Józef Maszczyński** zawołał mnie w rejon magazynu jednostki mówiąc, że oficer informacji ma dla mnie zadanie. Byłem zaskoczony i ciekawy co może mieć do mnie oficer informacji, którego widziałem po raz pierwszy. Okazało się, że zostałem wyznaczony do odbioru broni i amunicji w Kaliszu. W drodze mieliśmy meldować się na posterunkach MO. Przekazano nam, że na trasie należy uważać, bo mogą grasować tam uzbrojone grupy. Nie byłem ucieszony takim zadaniem. Stwierdziłem, że należy do obowiązków oficera informacji. Był zaskoczony i oburzony, że mogę mieć swoje zdanie. Twierdził, że on ma zadanie do wypełnienia w bazie. Dowódca **por. Józef Maszczyński** nie zabierał głosu i tak by nic nie zmienił, zapewne również dostał polecenie wykonania rozkazu.

Autor: Pptk. Longin Induła
Przekazał do druku: Igor Induła

Część druga ukaże się w kolejnym wydaniu biuletynu

Witkowo pamięta o zakończeniu Powstania

104 lata temu, 16 lutego 1919 r., w Trewirze państwa zwycięskiej Ententy podpisały z niemiecką Republiką Weimarską traktat rozejmowy, przedłużający traktat podpisany 11 listopada 1918 r. w Compiègne. Jednym z postanowień traktatu było zakończenie trwającego od 27 grudnia 1918 r. Powstania Wielkopolskiego.

O tym jakże ważnym wydarzeniu nie zapomniano także w Witkowie.

SALA HISTORII
WITKOWA

zaprasza na wystawę

Witkowo w obiektywie
Sylwestra Miłowskiego

Sala Historii Witkowa
ul. Park Kościuszki 17

Wystawa czynna listopad 2022 – kwiecień 2023

Niedziela 15:00 – 17:00

Centrum Pomocy Migrantom i Uchodźcom

Caritas Archidiecezji Gnieźnieńskiej rozpoczęła działalność Centrum Pomocy Migrantom i Uchodźcom. Osoby, które schroniły się w Polsce po wybuchu wojny w Ukrainie, mogą skorzystać ze wsparcia w Centrum, znajdującym się przy ulicy Seminaryjnej 2 w Gnieźnie.

ARCHIDIECEZJI
GNIEŹNIEŃSKIEJ

Lokalizacja świadczy pomoc na terenie Archidiecezji Gnieźnieńskiej w zakresie: wsparcia psychologa, wsparcia doradcy ds. zatrudnienia, nauki języka polskiego, wsparcia w postaci żywności, środków chemicznych, odzieży, itp., dopełnienia formalności życia codziennego na obczyźnie. Istnieje również możliwość skorzystania ze wsparcia „wyjazdowego” na miejscu w ośrodkach, gdzie znajduje się większa ilość uchodźców.

Centrum czynne jest od poniedziałku do piątku w godzinach 9:00-15:00. Zachęcamy do kontaktu: 519-335-755, ukraina@caritas.gniezno.pl.

Wyrazy głębokiego żalu i szczerego współczucia
Rodzinie z powodu śmierci

Śp. Jana Blaszyńskiego

Wieloletniego Działacza Lokalnych
Organizacji Pozarządowych
składa

Samorząd Gminy i Miasta Witkowo

Witkowo mecenasem książki o historycznym sukcesie

Jacek Drózdź – Prezes Instytutu Dziedzictwa Historii Sportu gościł w ostatnim czasie w Urzędzie Gminy i Miasta w Witkowie, gdzie spotkał się z Burmistrzem Marianem Gadzińskim. Wizyta była związana z wydaniem książki „Czterdzieści lat minęło. Historia medali z 1980 roku”.

Jeden z pierwszych egzemplarzy książki otrzymał Burmistrz Marian Gadziński.

Publikacja opowiada o wydarzeniach z 1980 roku, kiedy Start Gniezno zdobył brązowy medal Drużynowych Mistrzostw Polski na żużlu – jedyny jak dotąd medal w tej kategorii gnieźnieńskiej drużyny.

Z uwagi na bardzo dużą rzeszę witkowskich kibiców żużla, w projekt w roli mecenasa włączył się również Samorząd Gminy i Miasta Witkowo.

Książka jest bogato ilustrowana zdjęciami klubowego fotografa Zdzisława Stoltmana, większość zdjęć nie była dotychczas nigdzie publikowana.

Z perspektywy wiernych fanów gnieźnieńskiej drużyny jest to prawdziwy pamiętnik z tamtych lat. Książka jest swoistym wehikułem czasu, dzięki któremu poznamy jak wykuwano na torze wielką historię Startu Gniezno.

Zachęcamy do nabycia książki
www.allegro.pl/oferta/12975325415
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść do oferty

W 8 miesięcy dookoła Europy

27 stycznia w Mielźnie odbyło się kolejne spotkanie po Europie. Tym razem wyruszyliśmy do Danii.

Dzieci z uwagą słuchały ciekawostek o pożoeniu, budowach, zwyczajach panujących w tym kraju, brały udział w różnych zabawach i konkursach. Poznaly historię klocków Lego. Przybliżono im postać J. Ch. Andersena – autora baśni dla dzieci. Na zakończenie skosztowały własnoręcznie przygotowanych gofrów. Na zajęciach wykorzystaliśmy sprzęt pozyskany w ramach Programu Laboratoria Przyszłości.

Wolontariuszki z SP 2 w Witkowie

Wolontariuszki z klasy ósmej ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. Lotnictwa Polskiego w Witkowie, ze Szkolnego Koła Wolontariatu podjęły współpracę z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Witkowie w zakresie wsparcia seniorów, osób niepełnosprawnych i chorych.

W ramach porozumienia, 10 stycznia, pan Wojciech Mól, Kierownik MGOPS wręczył dziewczętom pakiety zawierające środki ochrony osobistej, koszulki oraz identyfikatory, które posłużą do wypełniania powierzonych zadań.

Podsumowali piątą edycję konkursu

W urokliwej Restauracji Jabłona 17 lutego Stowarzyszenie Unia Nadwarciańska zwieńczyło piątą edycję konkursu „Działaj Lokalnie”, z którego skorzystało 14 podmiotów z terenu dwóch powiatów: słupeckiego i gnieźnieńskiego. Łączna kwota przyznanych grantów opiewała na 54 tysiące złotych.

Wśród nagrodzonych projektów znalazły się także stworzone i zrealizowane przez witkowskie organizacje - Koło Gospodyń Wiejskich w Mielźnie i Fundację AQQ. Oprócz ich przedstawicieli Samorząd Gminy i Miasta Witkowo na uroczystej Gali reprezentował Zastępca Burmistrza Marek Wiatrowski.

Noworoczny Turniej Strzelecki

25 stycznia br. na strzelnicy pneumatycznej w Witkowie Kurkowe Bractwo Strzeleckie zorganizowało i przeprowadziło Noworoczny Turniej Strzelecki.

Tarczę Noworoczną zdobył Pan Tomasz Mizerski, drugie miejsce zajął Pan Mariusz Ratajski, a trzecie wywalczyła Pani Marlena Staszak – Migoń. Na zakończenie turnieju odbyło się strzelanie do Kura, którego zestrzelił Brat KBS Witkowo Marek Lewandowski, drugie miejsce miała Pani Emilia Trzcńska, a trzecie Pan Tomasz Mizerski. Wszystkim serdecznie gratulujemy zdobytych miejsc i zapraszamy na kolejne turnieje.

Sekretarz-Strażnik Pergaminu
Andrzej Malik

Więcej informacji
www.bractwokurkowe.witkowo.pl
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

XXIV Regionalne Zawody Samorządowców w Tenisie Stołowym

Za nami XXIV Regionalne Zawody Radnych, Wójtów, Burmistrzów, Prezydentów i Starostów w Tenisie Stołowym o Puchar Marszałka Województwa Wielkopolskiego – VIII Memoriał im. Krzysztofa Szkudlarka. Rywalizacji przy stołach tenisowych towarzyszyły IX Otwarte Zawody Strzeleckie z Karabinka Pneumatycznego Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Witkowie, które na stałe wpisały się w organizację tej imprezy. Zawody tenisowe i strzeleckie zorganizowano 18 lutego br. w hali sportowej OKSiR i Szkoły Podstawowej nr 2 im. Lotnictwa Polskiego w Witkowie.

Organizatorem imprezy było Stowarzyszenie Młodych Wielkopolan w Gnieźnie wspólnie z Urzędem Marszałkowskim, Wielkopolskim Zrzeszeniem LZS w Poznaniu, Urzędem Gminy i Miasta w Witkowie, Starostwem Powiatowym w Gnieźnie, Ośrodkiem Kultury, Sportu i Rekreacji w Witkowie, Szkołą Podstawową Nr 2 im. Lotnictwa Polskiego i Kurkowym Bractwem Strzeleckim w Witkowie. Uczestnikami zawodów byli radni, wójtowie, burmistrzowie, starostowie oraz byli samorządowcy reprezentujący 30 gmin i 12 powiatów województwa wielkopolskiego. Łącznie w imprezie wzięło udział 130 uczestników.

W zawodach uczestniczyli samorządowcy z powiatu gnieźnieńskiego, wrzesińskiego, poznańskiego, obornickiego, kościańskiego, kolskiego, słupeckiego, konińskiego, pilskiego, wągrowieckiego, ostrzeszowskiego i kępińskiego.

Sportową rywalizację samorządowców rozpoczęto od odśpiewania Hymnu Narodowego, powitania uczestników przez Prezesa Stowarzyszenia Młodych Wielkopolan Stanisława Dolacińskiego i Przewodniczącego Wielkopolskiego Zrzeszenia LZS w Poznaniu, pośta Tadeusza Tomaszewskiego. Oficjalnego otwarcia zawodów dokonał Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo Marian Gadziński. W czasie ceremonii otwarcia sportowego wydarzenia pośta Tadeusz Tomaszewski – Przewodniczący Rady WZ LZS wspólnie z zastępcą Mirosławem Durczyńskim wręczyli Złote Honorowe Medale Wielkopolskiego Zrzeszenia LZS za działalność na rzecz upowszechniania sportu i turystyki oraz rozwój bazy sportowej w środowisku wiejskim Małgorzacie Adamczak – Burmistrzowi Śmigła i Hubertowi Gruszczyńskiemu Burmistrzowi Gminy Miłostaw. Uczestnicy zawodów w Witkowie uczcili minuta ciszy pamięć byłych samorządowców: śp. Krzysztofa

Reprezentacja Witkowska nie miała sobie równych w klasyfikacji drużynowej Gmin.

Szkudlarka, śp. Henryka Muchę i śp. Jerzego Przygodę.

Zawodom tenisowym samorządowców towarzyszyły IX Otwarte Zawody Strzeleckie z Karabinka Pneumatycznego dla Samorządowców o puchar Hetmana Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Witkowie, które również na stałe wpisały się w organizację tej imprezy. Zawody rozegrano w trzech kategoriach: kobiet, mężczyzn oraz drużynowo dla poszczególnych gmin.

Organizowane od 24 lat zawody miały także formę spotkania integracyjnego. Przy kawie, ciastku oraz obiedzie była okazja do wymiany poglądów i doświadczeń samorządowych w obszarze promocji i rozwoju sportu oraz budowy infrastruktury sportowej.

23 osobową reprezentację powiatu gnieźnieńskiego stanowili: gmina Niechanowo: Tadeusz Tomaszewski, Danuta Winiarska Leszek Dobrzykowski, gmina Witkowo: Marian Gadziński, Marek Wiatrowski, Piotr Jóźwik, Marian Walczak, Elżbieta Grabowska, Renata Robaszkievicz, Krzysztof Bykowski, Tomasz Janas, Eugeniusz Piniarski, Czesław Nowaczyk, Marek Budzik, Krzysztof Chołodecki, Eugeniusz Czaplicki, Marek Białasz, Paweł Lisiak, Paweł Roszyk, Paweł Szymański, Tadeusz Śliwiecki, gmina Gniezno Maria Suplicka, gmina Łubowo Mariusz Wachoń, Miasto Gniezno Stanisław Dolaciński, Mariusz Mądrowski, Katarzyna Mądrowska.

W imieniu Stowarzyszenia Młodych Wielkopolan oraz naszych partnerów serdecznie dziękujemy wszystkim za przyjęcie zaproszenia i udział w zawodach. Osobne gratulacje składamy samorządowcom Gminy i Miasta Witkowo za zwycięstwo w kategorii gmin oraz reprezentacji powiatu gnieźnieńskiego za zdobycie II miejsca w klasyfikacji zespołowej powiatów.

Za rok jubileuszowe XXV zawody w tenisie stołowym i X Turniej Strzelecki, na które już serdecznie zapraszamy samorządowców wszystkich szczebli z całej Wielkopolski.

Prezes
Stowarzyszenia Młodych Wielkopolan
Stanisław Dolaciński

Pełne zestawienie wyników
www.witkowo.pl/2418
Zeskanuj zamieszczony kod QR
aby przejść na stronę internetową

Wyjątkowy dzień Kubusia Puchatka

W styczniu swoje wielkie święto obchodzi Kubuś Puchatek. Jest to postać bardzo dobrze znana dzieciom, dlatego nauczyciele wspólnie z przedszkolakami uczcili święto uroczego Misia. Warto nadmienić, że książkę „Kubuś Puchatek” (a właściwie „Winnie The Pooh”) opublikowano w 1926 r., a następnie przetłumaczono na 46 języków.

Autorem książki jest Alan Aleksander Milne, który napisał dzieło o niedźwiadku dla swojego syna Krzysia, a postacie występujące w książce były wzorowane na zabawkach syna autora. Wspaniałe przygody Kubusia oraz jego przyjaciół: Kłapouchego, który nieustannie gubi ogon, nieśmiałego Prosiaczka o wielkim sercu, rozbrykanego Tygrysa, wesołego Królika, zarozumiałej Sowy, przedstawione w książce mogą być dobrą okazją do rozpoczęcia z dziećmi przygody z czytaniem.

W tym dniu dzieci z Przedszkola Miejskiego „BAJKA” pomagały w dekorowaniu sal, wysłuchały opowiadań o Kubusiu Puchatku, wykonały prace plastyczne na temat bohaterów książki, próbowały przysmaku niedźwiadka – czyli miodku. Przedszkolaki wzięły również udział w zajęciach z kodowania – pokonując drogę Kubusia do przyjaciół, układały puzzle z postaciami z omawianej bajki, rozwiązywały zagadki i układały z liter napis KUBUŚ PUCHATEK. Dodatkowo dzieci obejrzały film edukacyjny dotyczący historii powstania uroczego misia, a także wykonały medale z Kubusiem Puchatkiem i wzięły udział w tematycznych zabawach matematycznych.

Na koniec radosnego i nietypowego dnia, panie zadały dzieciom pytanie – Czego uczy nas Kubuś Puchatek? Dzieci udzieliły bardzo trafnych odpowiedzi: Miś Puchatek uczy nas ważnych wartości życiowych. Podkreśla, jak istotna jest współpraca – możliwość polegania na kimś i sztuka kochania oraz szanowania innych. Dzieci zauważyły również, że niemal we wszystkich przygodach mieszkańców Stumilowego Lasu, widać, że życie jest łatwiejsze i przyjemniejsze, jeżeli ma się wokół siebie ludzi życzliwych i przyjaznych.

Kubuś Puchatek oraz jego przyjaciele pokazują, jak ważna jest w życiu przyjaźń i miłość. Przygody uroczych zwierzątek uczą troski o drugą osobę oraz tego, że warto zawsze myśleć o innych.

Izabela Laciuga, Hanna Szlauderbach

„Złota” Nadia

Miło nam poinformować, że uczennica Szkoły Podstawowej nr 2 w Witkowie, NADIA POPŁAWSKA, reprezentująca na co dzień Klub Sportowy LKS Atleta Gniezno, w kategorii U-14 wywalczyła złoty medal w skoku w dal, osiągając wspaniały wynik 4,50 m. i stanęła na najwyższym stopniu podium, w rozgrywanych w Toruniu Halowych Mistrzostwach Wielkopolski.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Docenili nasze mistrzynie

Uczennice sekcji lekkiej atletyki działającej przy Szkole Podstawowej nr 2 im. Lotnictwa Polskiego w Witkowie zostały docenione za swoje osiągnięcia sportowe na terenie powiatu, województwa, a nawet kraju (II miejsce w Finale Województwa Wielkopolskiego w Sztafetowych Biegach Przełajowych, I miejsce w Mistrzostwach Powiatu w kategorii Igrzysk Młodzieży Szkolnej dziewcząt – klasy VII-VIII, II miejsce w Igrzyskach Dzieci dziewcząt - klasy V-VI, udział uczennicy w Finale Krajowym - Lekkoatletyczne Nadzieje Olimpijskie i zdobycie brązowego medalu w sztafecie 8x200 m).

Nasza sekcja wzbogaciła się o nowe stroje lekkoatletyczne, za zakup których dziękujemy Dyrektorowi Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Witkowie. Dziękujemy również Radzie Rodziców naszej szkoły za przeznaczenie środków finansowych na zakup obuwia lekkoatletycznego. DZIĘKUJEMY!!!

Miejmy nadzieję, że przyczyni się to do osiągania wysokich wyników, zachęci uczniów do udziału w zajęciach, a udział w zawodach sportowych będzie okazją do promocji naszej szkoły i gminy.

Jak widać – jest siła i moc.

Organizacja przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej na terenie Gminy i Miasta Witkowo

W 2022 r. Marian Gadziński – Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo złożył Wniosek do Wojewody Wielkopolskiego o objęcie dopłatą w 2023 roku zadania związanego z organizacją publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy.

**DOFINANSOWANO
ZE ŚRODKÓW**

**FUNDUSZU ROZWOJU PRZEWOZÓW
AUTOBUSOWYCH O CHARAKTERZE
UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ**

Organizacja przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej na linii nr: 1, 2, 3, 4

**DOFINANSOWANIE
509 226,00 zł**

**CAŁKOWITA WARTOŚĆ
566 938,28 zł**

Po zakończonej ocenie formalnej i merytorycznej złożonego wniosku, 3 lutego 2023 roku pomiędzy Michałem Zielińskim - Wojewodą Wielkopolskim, a Gminą i Miastem Witkowo – reprezentowaną przez Mariana Gadzińskiego – Burmistrza Gminy i Miasta Witkowo została podpisana umowa o objęciu w 2023 roku dopłatą ze środków Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej przewozów autobusowych

dla czterech linii, funkcjonujących na terenie Gminy.

Łączny koszt organizacji przewozów autobusowych w 2023 r. wynosi 566 938,28 zł. Kwota dopłaty z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej to 509 226,00 zł. Pozostała kwota w wysokości 57 712,28 zł pochodzi z budżetu Gminy i Miasta Witkowo.

W bieżącym roku publiczny transport zbiorowy jest realizowany na następujących liniach:

- Linia Nr 1 – Wiekowo – Strzyżewo Witkowskie – Witkowo – Małachowo-Wierzbiczany – Małachowo-Złych Miejsz i powrotem,
- Linia Nr 2 – Wiekowo – Ruchocinek – Mielżyn – Jaworowo – Czajki – Jaworowo – Mielżyn – Ruchocin – Mąkownica – Witkowo – Małachowo-Wierzbiczany – Małachowo-Złych Miejsz i powrotem,
- Linia Nr 3 – Królewiec – Gorzykowo – Malenin – Witkowo i powrotem,
- Linia Nr 4 – Witkowo – Chądowo – Kamionka – Skorzęcin – Sokołowo – Gaj – Ostrowite Pymasowskie – Gaj – Sokołowo – Ćwierdzin – Chądowo – Witkowo.

Przewoźnikiem realizującym przewozy na trasach Nr 1, 2 i 4 jest spółka EUROMATPOL Sp. z o. o. z Budziszawia Kościelnego, a na trasie Nr 3 FIRMA HANDLOWO-USŁUGOWA „WA-MA” MACIEJ WALICKI z Pyzdr.

Celem Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej jest dofinansowanie realizacji zadań własnych organizatorów dotyczących zapewnienia funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego w zakresie przewozów autobusowych. Ponadto Fundusz zwiększa możliwości dotarcia środkami transportu publicznego do pracy, szkół, placówek zdrowia i instytucji kultury oraz umożliwia przywrócenie zredukowanych połączeń autobusowych przede wszystkim w małych miastach i na wsiach.

Dotacja na realizację nowego programu

Gmina i Miasto Witkowo zadeklarowała chęć udziału w nowym programie „Ciepłe mieszkanie”.

Celem przedsięwzięcia jest poprawa jakości powietrza, zmniejszenie emisji pyłów oraz gazów cieplarnianych poprzez wymianę nieefektywnych źródeł ciepła (tzw. „kopciuchów”) i poprawę efektywności energetycznej w lokalach mieszkalnych znajdujących się w budynkach wielorodzinnych.

Starania zaowocowały pozyskaniem przez witkowski samorząd pomocy finansowej w formie dotacji do kwoty 1 162 500,00 zł.

Nabór wniosków rozpocznie się w Urzędzie Gminy i Miasta w Witkowie po dopełnieniu formalności – w tym podpisaniu umowy z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

Urząd Gminy i Miasta Witkowo

ul. Gnieźnieńska 1, 62-230 Witkowo, e-mail: ugim@witkowo.pl, [www: www.witkowo.pl](http://www.witkowo.pl), www.bip.witkowo.pl
Godziny otwarcia Urzędu: poniedziałek: 8.00-16.00, wtorek-piątek: 7.00-15.00

Biuro Informacji, Czyste powietrze Magdalena Maćkowiak, tel. 61 4778 194, fax. 61 4778 855, e-mail: info@witkowo.pl
Sport, promocja Hubert Lisiak tel. 61 4778 194, e-mail: sport@witkowo.pl
Sekretariat Joanna Budzyńska, tel. 61 477 73 00, e-mail: sekretariat@witkowo.pl
Urząd Stanu Cywilnego, Sekretarz Alicja Wentland, tel. 61 477 77 35, e-mail: kierownikusc@witkowo.pl
Ewidencja ludności, dowody osobiste Michał Kwiatkowski, tel. 61 477 77 33, e-mail: elud@witkowo.pl
Infrastruktura, inwestycje, drogi gminne Justyna Dzionek-Przybyszewska, Łukasz Misiewicz, tel. 61 477 77 34, 61 477 77 36, tel. kom. 512 910 745, e-mail: infrastruktura@witkowo.pl
Zamówienia publiczne, oświetlenie uliczne i drogowe, nazewnictwo ulic i numeracja nieruchomości Sylwia Miellicka, Hanna Rakowska tel. 61 477 77 34, e-mail: przetargi@witkowo.pl, infrastruktura@witkowo.pl
Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, ustalanie warunków zabudowy Marcin Zamiar, Marcin Pośpiech, tel. 61 477 82 83, e-mail: marcin.zamiar@witkowo.pl, marcin.pospiech@witkowo.pl
Gospodarka nieruchomościami Aniela Frańczak, tel. 61 477 77 38, e-mail: gospodarka@witkowo.pl
Ochrona Środowiska Piotr Janowicz, tel. 61 477 77 38, e-mail: srodowisko@witkowo.pl
Ośrodek Wypoczynkowy Skorzęcin, umowy dzierżawy, wystawianie faktur Hanna Pietrowicz, tel. 61 477 82 29, e-mail: ow@witkowo.pl
Zakupu preferencyjny paliwa stałego Natalia Metzler, tel. 61 477 82 29, e-mail: wegiel@witkowo.pl

Gospodarka odpadami komunalnymi Monika Witczak, Sylwia Krysiak, tel. 61 477 77 30, e-mail: monika.witczak@witkowo.pl, sylwia.krysiak@witkowo.pl
Działalność gospodarcza, koncesje alkoholowe Jolanta Drella, tel. 61 477 77 32, tel. kom. 505 352 590, e-mail: kadryugim@witkowo.pl
Obrona Cywilna i Zarządzanie Kryzysowe, OSP, sprawy wojskowe, organizacje pozarządowe Joanna Melcer, tel. 61 477 77 32, e-mail: obronacywilna@witkowo.pl
Oświata Marzena Polak tel. 61 477 77 37, e-mail: oswiata@witkowo.pl
Biuro Rady Miejskiej Edyta Pawlaczyk, tel. 61 477 81 28, tel. kom. 516 404 827, e-mail: rada@witkowo.pl
Rolnictwo, fundusz sołecki Anna Kwapich tel. 61 477 81 28, e-mail: biuorady@witkowo.pl
Finanse, wymiar podatków Barbara Kałużna, Dorota Knast, tel. 61 477 77 28, e-mail: podatki@witkowo.pl
Księgowość podatkowa Ilona Wasiewicz-Majchrzak, tel. 61 477 77 29, e-mail: ilona.wasiewicz@witkowo.pl
Księgowość Joanna Andrzejewska, Monika Dranikowska, Magdalena Willińska, tel. 61 477 96 92, tel. kom. 505 352 591, e-mail: ksiegowosc@witkowo.pl
Skarbnik Ilona Wasiewicz-Majchrzak, tel. 61 477 96 93, e-mail: skarbnik@witkowo.pl
Strona internetowa, BIP, Witkowskie Wiadomości Samorządowe Krzysztof Dziel, Tomasz Pluciński, tel. 61 477 77 31, e-mail: promocja@witkowo.pl

Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Witkowie

ul. Gnieźnieńska 4, 62-230 Witkowo,
tel. 61 642 90 97, tel. kom. 505 937 469, 798 947 114
e-mail: opswitkowo@konin.lm.pl [www: www.opswitkowo.pl](http://www.opswitkowo.pl)
Godziny pracy: poniedziałek: 8.00 - 16.00, wtorek-piątek: 7.00 - 15.00

Zakład Gospodarki Komunalnej

ul. Wrzesińska 14, 62-230 Witkowo, tel. 61 4778 197, e-mail: biuro@zgk-witkowo.pl
[www: www.zgk-witkowo.pl](http://www.zgk-witkowo.pl), Godziny pracy: poniedziałek-piątek 7.00 - 15.00

Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji w Witkowie

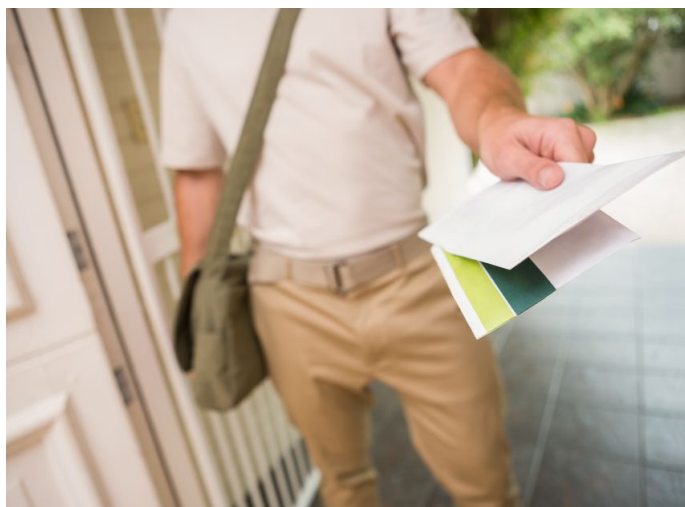
ul. Jana Pawła II 3, 62-230 Witkowo tel. 61 4779 277
e-mail: oksir@skorzecin.net.pl [www: www.oksir.witkowo.pl](http://www.oksir.witkowo.pl), www.skorzecin.net.pl
Godziny pracy: poniedziałek: 8.00 - 20.00, wtorek-piątek: 7.30 - 20.00

Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy Witkowo

ul. Powstańców Wielkopolskich 17 a, 62-230 Witkowo tel. 61 4778 162
e-mail: bibliotekawitkowo@wp.pl [www: www.biblioteka.witkowo.pl](http://www.biblioteka.witkowo.pl)
Godziny pracy: poniedziałek, środa, piątek: 11.00 - 18.00,
wtorek, czwartek i sobota: 8.00 - 14.00

Doręczanie decyzji do domów mieszkańców

Od 9 lutego br. na terenie Witkowa rozpoczęło się doręczanie decyzji ustalających podatek na rok 2023. Dostarczanie pism potrwa do końca bieżącego miesiąca.

Dwie osoby realizujące te zadanie legitymują się pisemnymi upoważnieniami wydanymi przez Burmistrza Gminy i Miasta Witkowo.

WITKOWO 2. MIEJSCE

GMINY MIEJSKIE I MIEJSKO-WIEJSKIE
Z MIASTEM POWYŻEJ 5 TYS. MIESZKAŃCÓW
RANKING SERWISU SAMORZĄDOWEGO PAP

Witkowskie Wiadomości Samorządowe

Bezpłatny Biuletyn Informacyjny Gminy i Miasta Witkowo

Adres redakcji: Urząd Gminy i Miasta Witkowo,
62-230 Witkowo ul. Gnieźnieńska 1
tel. 61 477 77 31, fax: 61 477 88 55
e-mail: promocja@witkowo.pl, www.witkowo.pl

Redaktor naczelny: Alicja Wentland
Zespół Redakcyjny: Hubert Lisiak, Anna Kwapich,
Krzysztof Dziel, Joanna Melcer.

Skład Graficzny: Krzysztof Dziel.

Druk: Drukarnia Spółdzielnia „Dozór” w Gnieźnie.

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania tekstów.

Biuletyn w wersji elektronicznej
www.witkowo.pl/wiadomosci-samorzadowe
Zeskanuj zamieszczony kod QR aby pobrać
biuletyn w wersji elektronicznej PDF

ZBIÓRKA ODPADÓW

WIELKOGABARYTOWYCH

28 marca 2023 roku

Urząd Gminy i Miasta Witkowo informuje, iż **28 marca 2023 roku** na terenie miasta przeprowadzona zostanie zbiórka niepotrzebnych mebli: szaf, kanap, krzeseł, stołów, foteli, drzwi oraz dywanów i wykładzin. W związku z powyższym prosimy o wystawienie ww. odpadów w dniu zbiórki, najpóźniej **do godziny 7.30 rano**, w wyznaczonych miejscach, zgodnie z harmonogramem. **Prosimy o niewystawianie odpadów innych niż wymienione, gdyż nie będą one odebrane.**

Witkowo

- ul. Dworcowa – przystanek szkolny,
- ul. Modrzewiowa – przystanek szkolny,
- ul. Kosynierów Miłostawskich – dawny plac targowy,
- ul. Powstańców Wielkopolskich – plac gminny,
- ul. Braci Łukowskich – plac przy pojemnikach na odzież,
- ul. Jasna – naprzeciwko Przedszkola Miejskiego „Bajka”.

Wszystkie odpady wielkogabarytowe nieodpłatnie można również dostarczać przez cały rok do Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK) w Małachowie Wierzbiczany we własnym zakresie i na własny koszt. **Punkt ten jest czynny w każdy wtorek w godz. od 11.00 do 14.00 oraz w każdą sobotę od 9:00 do 14:00.**